

És amikor az egész környéken nem akadt se egy darabka vashulladék, se egy patkó, se egy csavar, a hegesztőmunkás elhatározta, hogy elmegy ebből a városból.

A nő pedig talált egy ősrégi könyvben egy bájital-receptet, és összeszedte az egérürüléket a sarokból, a veteményeskertben kígyóbőrt keresett, kihúzta a falból az utolsó szöveget, amit a hegesztőmunkás nem vett észre, és készített a hegesztőmunkásnak egy búcsúvacsorát.

A vacsorán a hegesztőmunkás három egész tányér céklalevest megevett, és kért még egy negyediket is, de megenni már nem tudta, mert meghalt a nő karjaiban. Ilyen váratlan módon teljesült hát élete álma.

A hegesztőmunkás lelke ekkor emelkedni kezdett egészen az ég felé – annak az egyetlen-negy szögnek a segítségével. Fölemelkedett és életében először ujjongott.

A következtetés, amelyet jogosan vonhatunk le e történet alapján, így hangzik: a lehetetlenről álmódzva birtokba vehetjük a megfoghatatlant.

ROHOSKA ISTVÁN fordítása

LEONYID SZOKOV: LENIN ÉS GIACOMETTI